

גליון 544
שנה י"ב תשפ"ג

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

דוד לייבוס, תמונה על ידי אריאל לייבוס

סיפורי חז"ל

כי המשפט לאלהים הוא

מסופר בתלמוד: בעיר בבל היה עשיר אחד שעשה עוול לעני אחד, והעני החליט לתבוע את העשיר לדין תורה, הלך העני לבית דינו של רב שהיה גדול הדור ואמר: ברצוני לתבוע את עשיר פלוני לדין תורה שעשה לי עוול, רב שלח אחרי העשיר להזמין אל בית הדין, אך העשיר מחמת גאוותו סירב לבוא ולהתדיין עם אותו עני, ואמר לשליח: וכי אני אבוא להתדיין עם אותו עני? והרי אם יבואו כל הגמלים של הערבים, לא יוכלו לשאת את מפתחות האוצרות שלי מחמת רוב עושרי. ולכן אין זה מכבודי לבוא לבית הדין. כששמע רב כך, אמר: מדוע מתגאה זה בממון שאינו שלו? יהי רצון שתהא קללה בממונו, מיד יצאה גזירה מהמלך שיכנס הוא וכל אוצרותיו לטמיון לאוצר המלך. מיד בא העשיר לפני רב בבכיה, וביקש שיתפלל עליו שהמלך יחזיר לו את ממונו, וכן היה שהמלך החזיר לו.

(ירושלמי נדרים ט' - ד')

פרשת השבוע

לכך נתכוונתי אפוא בדברי שביתך אינו מתנהל כולו על פי התורה.

וישמן ישרון ויבעט (ל"ב ס"ו)

מעשה בסוחר דל ואביון, שאחרי שנים ללא מזל ועניות, האירה לו המזל פנים, ובכל עסק שעשה הצליח, ותוך זמן קצר הגיע לעשירות מופלגת. הוא התחיל להאמין כי הודות לחכמתו וכשרונותיו עשה את החיל הזה, וכל כמה שהונו גדל גאותו פרח, את ידידיו התחיל לנטוש והביט עליהם בבוז. ויהי היום והרה"ק רבי יחיאל מיכל מולוטשוב וזיע"א עבר במקום ונכנס לבית העשיר. הלה שהיה פעם חסיד ומעריץ את ר' מיכל, עשה עתה עצמו כלא מכירו, וקיבל אותו בקרירות. לקח אותו הרבי לחלון הסגור ושאלו, מה אתה רואה מעבר לזכוכית? השיב לו, אנשים עוברים ושבים. אחר כך לקחו הרבי ליד המראה, ושאלו שוב, ועכשיו מה אתה רואה? את עצמי אני רואה, השיב הסוחר. כאן הוכיחו הרבי ואמר: ההבדל בין זכוכית זו לזו היא, כשהיא אינה מצופה בכסף, רואים אנשים ואילו כאשר הזכוכית מצופה בכסף מראה, רואה אתה רק את עצמך.

וישמן ישרון ויבעט (ל"ב - ס"ו)
מסופר על הרה"ק רבי ישראל מסלנט זיע"א, שכאשר ביקר בפרנקפורט, הוזמן להתארח בארמונו המפואר של הנגיד הנודע רוטשילד. התפעל האורח מן הפאר הרב שראה באותו מקום, וכשנפרד ממארחו אמר לו בבדיחות הדעת, במחילה מכבודו, נוכחתי לדעת שאין הבית הזה מתנהל כולו על פי התורה. נחרד המארח הנדיב מדבריו של רבי ישראל וקרא בתמיחה, מה כוונת כבוד הרב בדברים שהשמיע באזני זה עתה? התחייך רבי ישראל כנגד מארחו ואמר לו בנימה פייסנית, מה שהשמעתי זה עתה למר, אינו אלא שבח והלל ולא חלילה דברי ביקורת, שכן כתוב בתורה וישמן ישרון ויבעט נמצינו למדים מכאן, שכאשר יהודי עולה לגדולה והוא משופע בעושר ובנכסים, וזה דעתו עליו והוא בועט בגסות בכל הכתוב בתורה, כאילו נשכחה ממנו מציאות ה' בעולם חלילה. ואילו אצליך מצאתי כביכול עולם הפוך, אתה הנך בלי עין הרע עשיר מופלג, ובכל זאת מתנהל ביתך על טהרת הכשרות ברוח ישראל סבא.

זמני השבת

זמני יציאת השבת
ירושלים: 6:52 ת"א: 6:54 ר"ת: 7:30

האזינו

זמני כניסת השבת
ירושלים: 5:41 ת"א: 5:56

מסירות נפשו של רבי נחמן ליהודי (יומא דהילולא ח"י תשרי)

נפוליאון בונפרטה שליט צרפת לפני למעלה ממאתיים שנים. רצה לכבוש את כל העולם ולהפוך את אירופה ואיזור הים התיכון למרכז ענקי של התרבות הצרפתית, צבאותיו האדירים כבשו מדינה אחר מדינה, וכמו אלכסנדר הגדול בשעתו האמין הגנרל הצרפתי נמוך הקומה, כי הדרך אל השלטון המוחלט בארצו ובעולם כולו עוברת במזרח התיכון, ואחרי ששטף וכבש את מצרים, המשיך בראש גייסותיו לארץ ישראל.

בעת ההיא ביקר בארץ ישראל אברך צעיר בשם רבי נחמן מברסלב, שהיה נין ונכד להבעש"ט הקדוש זיע"א, הוא שהה בצפת והתעמק בלימוד הקבלה, במגמה לשאוב לתוכו מרוח הגדולה של האר"י הקדוש ושאר מקובלים תלמידי חכמים וקדושי עליון שחיו בערים העתיקות צפת וטבריה. רבי נחמן שעתיד היה להיות רבם של חסידי ברסלב, שהה שעות רבות בעיון והתבוננות כשהוא מתמסר לעבודת הבורא ברוח האר"י ז"ל ותלמידיו. אחד המקומות החביבים על רבי נחמן בו הרבה להתגודד היה בית העלמין של צפת, כאן בין המצבות השקועות למחצה, שחלאות הזמן ומוזג האויר עשו בהם שפטים, ובקושי אפשר היה לקרוא את החרות עליהן, כאן הוא הרגיש את עצמו הכי קרוב אל אותם אנשים קדושים שהקדישו את כל חייהם ללימוד התורה ולחקר אלוקי וסודות הבריאה.

באחד הערבים אחרי שהוא התפלל בדבקות, הניח את ראשו לרגעים אחדים על האבנים העתיקות מכוסות האזוב, ונרדם. בחלומו הוא ראה אדם זקן עומד לפניו וכולו עטוף לבן, הזר ביקש ממנו להפסיק את תפילתו, וללכת תיכף ומיד לים כינרת אשר בטבריה, שם יטיל עליו ה' תפקיד חשוב מאוד. רבי נחמן התעורר משנתו וזוכר בחלום שראה. ללא כל היסוס הלך מיד לאכסניה שלו, נטל את מטלטליו המעטים, ועזב את צפת כדי ללכת לטבריה, בעקבות הקריאה השמימית. בהגיעו לטבריה, הוא שכר חדר קטן קרוב לכינרת וירד אל החוף כדי לראות מה יתרחש.

בינתיים הוא המשיך באורח חייו הקבוע, היינו לימוד תפילה והתבוננות, בקרב הכוחות הצרפתיים שחנו בארץ ישראל, הורגש אותה שעה אי שקט שהיה תוצאה של חוסר המעש, חוסר המעש שנכפתה עליהם, התברר כי לורד נלטון נחל ניצחון גדול על הצי הצרפתי בקרבת שפך הנילוס, וקטע בכך את קווי האספקה החיוניים של צבאות נפוליאון. למנהיגה הצרפתי שיחק מזלו והוא הצליח להימלט מהכוחות האנגליים המנצחים, ולקבוע את המטה שלו בארץ ישראל על חופי הכנרת, בדיוק מול המקום שבו ישב רבי נחמן מברסלב ולמד תורה יומם ולילה. נפוליאון היה מודאג מאוד, מלבד התבוסה בקרב, הוסיפו שמועות על מרידות ואי סדרים בצרפת צרות על צרותיו. המורל של צבאותיו היה ירוד למדי והם החלו להטריד את תושבי הכפרים והעיירות הסמוכות.

יום אחד התפרצה קבוצה של חיילים צרפתיים לבתי הדייגים אשר על שפת האגם. האיש אשר אצלו שכר רבי נחמן את חדרו היה דייג זקן ועני, שבילה את מרבית זמנו באמירת תהילים, הוא התפרנס ממה שבניו הרוויחו במלאכת הדייג, כאשר הצרפתים התפרצו

לבקתתו ותבעו את כספו, אמר להם הזקן כי אין לו מאומה בבית. אולם החיילים המשחרים לטרף לא האמינו לו, וערכו בבית חיפוש מדוקדק מן המסד ועד הטפחות. משלא מצאו מאומה הרגיו אותם הדבר מאוד, והם תפשו את הזקן טלטלו אותו באויר, הרביצו לו, קללו אותו ודרשו ממנו בקול מאיים, שיגלה להם תיכף ומיד היכן הוא החביא את כספו. לחינם אמר להם הזקן כשקולו נשבר מבכי שאין לו כל אוצרות, זה רק העלה את חמת החיילים עוד יותר והם הוסיפו להרביץ לו ללא רחם. צעקותיו של הזקן הגיעו אל רבי נחמן שישב בחדרו, מבלי להפסיד רגע של זמן הוא וינק החוצה רוץ כדי להציל את הדייג הזקן.

כאשר נכנס אל החדר וראה את הדייג העני נתון בידיהם של החיילים האכזריים לשבט ולחסד, קרא רבי נחמן בקול גדול: "סלקו ידיכם מהזקן תיכף ומיד" החיילים הקשוחים שתאוות רצח ניבטה מעיניהם, הופתעו לראות לפנייהם אדם צעיר שהיה מוכן להתייצב נגדם, אם כי בידיו לא היה כל נשק. הם התפלאו כיצד העיזו איש זה להתקומם נגדם ולדבר אתם בסגנון זה. ככה, אתה רוצה לקבל מכות נכון? אמר אחד מהם לרבי נחמן כשחיוך רחב משתפך על פניו, בוא הנה חביבי ותטעם את טעמם של החגורות שלנו, מנהיגים של החיילים המתפרעים שהיה בעל פרצוף של גוי מגושם, צעד קדימה כדי לתפוס את רבי נחמן, אולם כאשר הוא הביט לתוך עינו היוקדות של הרבי הצעיר, נעצרו ידיו המורמות והוא לא היה מסוגל לזוז יותר.

שניים מחבריו שביקשו לחוש לעזרתו מצאו את עצמם אף הם מסומרים אל מקומותיהם בלי יכולת לנוע. "עתה תנו את כל הכסף שיש אצלכם לדייג הזקן, בתור פיצוי על אשר עוללתם לו" פקד עליהם רבי נחמן. והשלשה פעלו כמהופנטים, רוקנו את כיסיהם והניחו את המעות לפני הזקן, אולם ההוא היה חלש ונפחד מדי, ולא היה יכול לאסוף אותם. "קחו את הזקן והניחו אותו במיטה" פקד עתה רבי נחמן על החיילים, והללו מלאו אחר הוראותיו ללא ערעור, "עכשיו תלכו מכאן ואל תעזו להטריד יותר את תושבי הסביבה" נפרד מהם רבי נחמן. החיילים הסתלקו כל עוד נפשם בם מבלי להוציא הגה.

סיפורו של הרב הצעיר, אומץ ליבו והכח הנפשי הבלתי רגיל, שבעזרתו הוא הכריע קבוצה של חיילים מזוינים. נפוץ חיש מהר במחנה הצרפתי, והפך לשיחת היום בקרב החיילים, אלה שהיו מעורבים בתקרית אף נפחו את הסיפור והוסיפו לו גוונים ופרטי פרטים, עד כי כל הצבא הצרפתי שחנה על חוף הכנרת היה מספר סיפורים על כוחו המופלא של הרב הצעיר. הסיפור הגיע גם לאזני נפוליאון שלא היה מאושר מכך שיהודי העיז להתנגד לחייליו ואף לתת להם הוראות, הוא פקד איפוא על אחד מקציניו שיחקור את המקרה וידווח לו מה בדיוק קרה, מאז המקרה לא העיזו חיילים צרפתיים להתקרב אל מגורי היהודים בטבריה, לכן התפלאו עתה היהודים בראותם קצין צרפתי בעל דרגה גבוהה, עושה את דרכו ברחובותיה הצרים של העיר במגמה להגיע אל שכונת הדייגים אשר על שפת הכנרת. הקצין היה מלווה ע"י שני חיילים, ושלושתם נעצרו כאשר הגיעו אל בקתת הדייג הזקן.

שני החיילים שהיו בין אלה שהתקיפו בשעתו את הזקן לא העיזו עתה לעבור את דלתה של הביקתה, הקצין הבין לרוחם ונכנס לבדו, הדייג הזקן שכב במיטה ולידו אדם צעיר שטיפל בפצעיו, הקצין שיער שצער זה מוכרח להיות אותו רב שעל אודותיו מספרים במחנה את הסיפורים המופלאים, אולם ליתר בטחון הוא שאל האם אתה זה הצעיר שהעיז להתנגד לחיילי צרפת?

משל ונמשל

הלה' תגמלו זאת עם נבל ולא חכם (לב ו)

יש להבין הרי תמיד למודים אנו ללכת מן הקל אל הכבד, וכאן הכתוב אומר להיפך, שקודם נוקט לשון נבל שהוא ביטוי של גנאי גדול, ואחר כך הוא משתמש בביטוי 'לא חכם' שהוא גנאי פחות הרבה מן הקודם. והדברים יתבארו על פי משל, סוחר אחד היה מנהל את כל מסחרו במשך חודש אחד בשנה, וממנו פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו במשך כל השנה. לימים נפל למשכב ורפואתו עלתה לו סכום כסף גדול מאד, היה אותו איש שרוי בדאגה על אותו הפסד שנגרם לו עקב מחלתו. באו קרוביו וידידיו ונחמו אותו באמרם, שלא ישים לב לסכומים הגדולים שהוציא לרופאים ולרפואות. אמר להם וכי על הכסף הזה שהוצאתי עבור הרופאים והרפואות דאגתכם? לא ולא, אלא כל דאגתי היא שבמשך כל החודש לא הרווחתי מאומה, והרי ידוע לכם שאדם עני הנני, וכל השנה פרנסתי מן העסק של חודש זה, ואם כן מנין אתפרנס כל השנה? ועל זה אני בוכה.

והנמשל, נבל הוא גנאי לעוברים על רצונו יתברך במעשה העבירות, ואילו לא חכם על שאינם עוסקים במעשה המצוות, ואמנם נבל הוא גנאי גדול ויש בו כדי לגרום דאגה גדולה למי שמכנים אותו כך, אבל ביותר חייב אדם לדאוג על היותו לא חכם, כי מי שהשפיל נשמתו בחטאיו, נשמתו תטהר על ידי העונשים בעולם האמת, אבל מעשי המצוות הרי מקומם הוא רק בעולם הזה, וכאשר לא מלא באמתחתו מהם, יתכן שיהיה זה עבורו מעוות לא יוכל לתקן כי במה יחיה את נפשו העגומה שם בעולם האמת? לכן הקדימה התורה את הביטוי עם נבל שזה ביטוי לעוברי עבירה, אבל ההיזק בזה הוא פחות מן ההיזק שנגרם לאדם על ידי היותו לא חכם.

(בשם ה'חפץ חיים' הקדוש זיע"א)

"אני רק אמרתי לאנשיך שיפסיקו להכות זקן חף מפשע" השיב רבי נחמן בקול שקט. מי שמך לשופט על מעשיהם של החיילים הצרפתיים? תבע הקצין הצרפתי לדעת. "לא יכולה להיות סיבה שתצדיק את האכזריות אותה ראו עיניי" השיב רבי נחמן והוסיף כי נסיבות המקרה היו גלויות וברורות והוא רמו בכך על נסיון השוד שהחיילים בקשו לבצע. הקצין הצרפתי התרשם מאוד מהצורה הכנה והתקיפה בה דיבר רבי נחמן, והחלה שיחה ארוכה בה באה לידי ביטוי הבנתו העמוקה של רבי נחמן בבעיות שהטרידו את נפוליאון ומטהו, ידיעותיו הרחבות בפוליטיקה העולמית ובאסטרטגיה הפליאו את הקצין שהפך מבלי משים למעריץ נלהב של הרב הצעיר. בשובו למטה הצרפתי דיווח הקצין את רשמיו לנפוליאון.

באחד מלילות הירח היה רבי נחמן יושב על שפת הים שקוע בלימודיו, כאשר לפתע הבחין בסירה המתקרבת אל החוף, נראה היה כי בסירה חיילים אחדים. כאשר יצאו האנשים מהסירה והתקרבו אליו, קם רבי נחמן וקרא "ברוך בואך הוד מלכותך" כיצד זה ידעת מי אני? שאל נפוליאון. התורה נותנת חכמה ללומדיה, השיב רבי נחמן. נפוליאון עמד על כך חיש מהר כי לפניו אדם בלתי רגיל, אחרי שיחה קצרה הוא התרשם ממנו מאוד, ולאחר שהשתכנע כי לרבי נחמן הבנה עמוקה ושיפוט בהיר בענייני העולם, ביקש ממנו עצה אם להמשיך את מסעו לאסיה בנסיון לכבוש את העולם, או לחזור לצרפת ולנסות לפתור את בעייתיה הפנימיות. אחרי שחשב שעה קלה, השיב לו רבי נחמן: אני רואה שצפוי לך עתיד גדול אולם לא בכיבוש העולם, לך הביתה לצרפת ותשתמש בכישרונותיך לטובת ארצך, אולם אל תשלה את עצמך, כי לאיזה גובה שלא ידרוך כוכבך, דע כי קריירה שהחלה בדם מסתיימת בדם, התוצאה של קרבות ומלחמות היא מלחמה חדשה ולא שלום, וההיסטוריה לא נעשית בידי אדם כי אם בידי ההשגחה העליונה. נפוליאון התרשם מאוד מדעה זו שכמותה עדיין לא הושמעה באזניו, אולם תשוקתו העזה לתהילת גיבורים המושגת בשדה הקרב הכריעה את הכף והוא החליט ללכת בדרכו, מוטב חיים קצרים אך רבי תהילה וכבוד, מאשר חיים ארוכים משעממים של שלום, אמר בתוקף. רבי נחמן החווה קידה והשיב: כל אדם חייב לבחור לו את דרכו בחיים, אולם אל נא ישכח הוד מעלתו כי אפילו לב מלכים ורוזנים הוא בידי ה'. לפני שעזב ניסה נפוליאון לשכנע את רבי נחמן שיסכים להימנות על יועציו. אולם הרב אמר לו כי גם הוא כבר בחר את דרכו בחיים, אני מחפש לעצמי לא תהילה ולא כבוד אלא לעבוד את ה' בכל לבי ובכל נפשי.

הרה"ק רבי נחמן זיע"א ונפוליאון הלכו איש איש לדרכו, נפוליאון הפך להיות האדם הגדול ביותר בעולם אולם רק לתקופה קצרה, וחיוו נסתיימו בבדידות מזהירה בגלות על אי בודד. רבי נחמן נפטר בגיל צעיר, אולם בחייו הקצרים הוא הגיע לפסגת האמונה וההשראה הרוחנית ונהיה מנהיגם הנערץ של אלפי יהודים בכל העולם.

צ'ין אדם לחברו

כל אלמנה ויתום לא תענון

הרה"ק רבי אביגדור אחיו של הרה"ק רבי חיים מצאנז זיע"א, נודמן פעם לעיירה לשבת ונתארח בבית גביר אחד, נהוג היה באותם הימים, שלאורח חשוב היו מגישים את קערת החמין והוא היה מחלק לכל אחד את מנתו כאילו הוא בעל הבית. הגישו לרבי אביגדור את הקערה, ולאחר שטעם ממנה המשיך לאוכלה עד תומה, ולא חילק למסובים האחרים. תמהו כל המסובים וחשבו שיש כאן איוז הנהגה נסתרת הנשגבה מבינתם. לאחר הסעודה לשאלתו של אחד ממקורביו, אמר רבי אביגדור לך אני יכול לגלות את הסיבה: כשטעמתי מהחמין התברר לי שהמשרתת היתומה טעתה ונתנה בו מעט נפט במקום שמן, אמרתי בלבי מוטב אסבול אני את טעם הנפט ולא יכעסו בעלי הבית על המשרתת היתומה.

זהירותו של החתם סופר בכבוד הזולת מסופר על הגאון רבי ישראל יצחק אהרן לנדסברג זיע"א לימים אב"ד גרויסווארדיין, שכאשר נכנס ללמוד בישיבת הגה"ק ה"חתם סופר" זיע"א, והיות שהיה מחוסר אמצעים, הציע לבחורים כי מוכן הוא לכתוב את כל חידושיו של ה"חתם סופר" מלה במלה, ואפילו לתאר כל תנועה ותנועה שלו, והם הבטיחו לשלם לו על כך. כשהגיע החת"ס לשיעור, חש באוירה קלילה בעקבות ניסיונו של אותו בחור צעיר לחקות אותו, והוא תבע מאחד התלמידים לספר לו מה זה ועל מה זה? התלמיד נאלץ לספר לו על ההסכם שהיה עם אותו עילוי צעיר, לכתוב את שיעוריו ולמוסרם בפני התלמידים בדיוק באותו אופן שהרב מוסרם. החת"ס הגיב בהקפדה, סגר את הגמרא ועזב את הישיבה. למחרת היום ציווה החת"ס למסור לכל הבחורים, שעליהם להתייצב לשיעור ללא יוצא מן הכלל,

איש בל יעדר, ומי שלא יבוא לא יורשה להיות בישיבה, וגם איציק אהרן אותו נער צעיר חייב להשתתף, ואם יסרב יש להביאו אף נגד רצונו. לא היתה איפא ברירה לאיציק אהרן, וגם הוא בא כשכל גופו רועד כעלה נידף, ונפשו כמעט פורחת ממנו, ורוחו היתה כה שבורה ורצוצה ממה שאירע בשיעור אתמול, שלא היה יכול לבוא ברגליו והבחורים נאלצו להעמיסו על כתפיהם ולהביאו לישיבה, הוא ידע שכלתה אליו הרעה, והיה בטוח שהרבי יגער בו קשות ויסלקו מהישיבה בבושת פנים. כאשר כולם התיישבו במקומותיהם, פתח ה"חתם סופר" הקדוש ואמר:

בניי היקרים, אתמול בעת השיעור לא התנהגתי כשורה, במקום לשבח את הבחור איציק אהרן על מידת חביבותו לחידושי-תורה של רבו, ולחביבות שלו בכלל, ועל כשרונותיו הנעלים וזיכרונו הנפלא, נכשלתי בעוון של המלבין פני חברו ברבים, כאן פרץ מרן החת"ס בבכי מר שזעזע את כל הנוכחים, רגעים ארוכים חלפו ובכיו של החתם סופר נשמע בחלל הישיבה, בחזרו על כך שהמלבין פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא, ועל כן אינני רואה עצמי ראוי להמשיך ללמד כאן. אבל ברצוני לפייסו, על כן הנני מבקש מכם, חנוני בני חנוני, אנכי מבקש מהקב"ה שימחל לי, וכן ממך יצחק אהרן מבקש אני ממך מחילה, אנא בני, מחל לי, וחור ושאל האם הינך מוחל? כמוכן שהתלמיד ההמום מחל לרבו בלב שלם, ורק כאשר היה ברור לחת"ס כי אין לו שום קפידא עליו, חידש את שיעורו בישיבה. כל זה עשה ראש הישיבה, מגדולי הדור בפני כל תלמידי הישיבה שמנו אז שלש מאות ותשעים בחורים. כמה מוסר השכל למידים אנו ממעשה נורא זה בוהירות יתירה בכבוד הזולת.

תלולא דצדקיא

שבת קודש י"ג תשרי
הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהביטש ב"ר אברהם המלאך (תקפ"ח)
הגה"ק רבי עקיבא אייגר ב"ר משה (תקצ"ח)
יום ראשון י"ד תשרי
הרה"ק רבי ישראל ב"ר שבתי מקאזניץ (תקע"ה)
הרה"ק רבי יוסף צבי ב"ר ישראל דושינסקי (אב"ד ירושלים - תש"ט)
יום שני ט"ו תשרי
יעקב אבינו
הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנא ב"ר ישכר בער (תרנ"ז)

יום שלישי ט"ז תשרי
הרה"ק רבי שמעון מירוסלב ב"ר ישראל (תרנ"ז)
הרה"ק רבי צבי הירש ב"ר שלמה שפירא (דרכי תשובה - תרע"ו)

יום רביעי י"ח תשרי
הרה"ק רבי משולם איגרא ב"ר שמשון (אב"ד פרעסבורג - תקס"ב)
הרה"ק רבי נחמן ב"ר שמחה מברסלב (תקע"א)

יום חמישי י"ט תשרי
הרה"ק רבי אליהו ב"ר שלמה זלמן (הגאון מוילנא - תקנ"ח)
הרה"ק רבי יעקב יצחק ב"ר אשר (היהודי הקדוש - תקע"ד)

הרה"ק רבי אליעזר (יחזקאל) ב"ר יצחק פאפו (פלא יועץ - תקפ"ד)
יום שישי כ' תשרי
הרה"ק רבי אברהם יהושע העשל ב"ר יעקב (רבי העשל מקראקא - תכ"ד)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נמליאל הכהן רבטובין שליט"א
מח"ס "גם אני אודך" רמזים יספי תרשים" על המצוות.

ספרים שנפלו (א)

- א) נפל ספר על הארץ, ימהר להגביהו. (בית לחם יהודה, יור"ד סימן רפ"ב)
- ב) אפילו אם נמצא באמצע הלימוד חייב להגביה הספר. (ערוך השלחן, יור"ד, סימן רפ"ב, סעיף י"א)
- ג) אם נפלו כמה ספרים, ימהר להגביה כולם, ואל ישהה בין ספר לספר, אפילו בכדי לנשק, אלא קודם יגביה כל הספרים, ואחר כך ינשקם. (ספר חסידים, סימן תתקכ"ג, שו"ת כנה"ג על הטור יור"ד, סימן רפ"ב, אות י"ט, בשם מהר"ל, בית לחם יהודה, יור"ד סימן רפ"ב, יוסף אומן, דף 277).
- ד) אם נפלו כמה ספרים, ויש שיהוי וטורח להגביה כל ספר בפני עצמו, יעשה ערימה מהספרים על גבי קרקע, ואחר כך יגביה כולם. (פתחי תשובה, יור"ד, סימן רפ"ב, ס"ק ז')

לע"נ

מרת פייגא מלכה שיינברגר ע"ה
ב"ר יהודה לייב זצ"ל
נלב"ע י"ד תשרי תנצב"ה

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות דפוס פוסטר

דפוס אישי מקצועי

08-8422112 ההגנה 54 רחובות

P6422112@gmail.com